

بررسی نقش و ارتباط برخی از عوامل توپوگرافی مؤثر بر پوشش گون در زاگرس مرکزی

علیرضا ایلدرمی¹

چکیده

در این تحقیق به بررسی ارتباط پوشش گیاهی گون با عوامل توپوگرافی مانند جهت جغرافیایی یا دامنه، شیب و طبقه ارتفاعی در زاگرس مرکزی پرداخته شده است. ابتدا منطقه به سه طبقه ارتفاعی و سه کلاس شیب تقسیم و چهار جهت جغرافیایی در آن تعیین گردید. پوشش گیاهی موجود با پیمایش صحرایی تعیین و اندازه‌گیری فاکتورهای پوشش به وسیله نوار و به روش سیستماتیک - تصادفی در تمامی دامنه‌ها، طبقات ارتفاعی و کلاس‌های شیب انجام شد. جهت مقایسه پارامترهای مختلف مربوط به طبقات شیب، ارتفاع و دامنه‌ها و بررسی وجود اختلاف معنی‌دار بین میانگین‌ها از قبیل تراکم، درصد پوشش گیاهی به ترتیب از روش آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون دانکن و از نرم‌افزار SPSS و Excel استفاده گردید. نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین درصد پوشش گون به ترتیب در دامنه شرقی و غربی، در حالی که بیشترین و کمترین تراکم گون به ترتیب مربوط به دامنه شمالی و جنوبی است. طبقه ارتفاعی 2300-2500 و شیب‌های 30-50٪ و 20-30٪ بیشترین پوشش و تراکم گون را دارند و کمترین هر دو این فاکتورها مربوط به طبقه ارتفاعی 2500 متر به بالا و شیب 50-60 درصد است. آتش‌سوزی، تغییر کاربری اراضی مرتعی به زراعی در ارتفاعات پایین و وجود شیب‌های تند، برون‌زدگی سنگی، عمق کم خاک و وزش بادهای شدید در ارتفاعات بالا از دلایل کاهش پوشش و تراکم گون بوده‌اند.

واژگان کلیدی: گون، خاک، عوامل توپوگرافی، مراتع کوهستانی، زاگرس مرکزی، ایران.

مقدمه

با شناخت و مراقبت درست از اکوسیستم‌های مناطق کوهستانی مرتفع بهتر می‌توان زیستگاه‌های طبیعی، تنوع زیستی و آب و خاک این مناطق آسیب‌پذیر را حفاظت نمود. در این شناخت، درک و آگاهی از تأثیر متقابل عوامل زنده و غیرزنده اکولوژیک و ارتباط آنها ضروری است (شکری و همکاران، 1382، 139). سرآغاز مطالعه هر پدیده شناخت کامل و درک روابط آن با سایر پدیده‌های تأثیرگذار و تأثیرپذیر است. با توجه به اهمیت پوشش گیاهی مراتع به عنوان اولین حلقه زنجیره غذایی در اکوسیستم‌های مرتعی، شناخت عوامل اکولوژیکی مؤثر بر استقرار گیاهان ضروری است (میردودی و همکاران، 1385، 209). از فاکتورهای تأثیرگذار محیطی بر پوشش گیاهی مراتع، عوامل خاکی و پستی و بلندی است. پستی و بلندی به طور مستقیم از طریق تغییر و تعدیلاتی بر روی عوامل محیطی و به طور غیرمستقیم از طریق اثرش در تشکیل خاک، روی جوامع نباتی تأثیرات عمده‌ای دارد. با افزایش ارتفاع از سطح دریا، متوسط درجه حرارت هوا کاهش یافته و با توجه به سایر عوامل اقلیمی، نواحی گیاهی با تنوع گونه‌ای خاص ایجاد می‌شود (حشمتی، 1382، 48). مقدار عملکرد خاک بر پوشش گیاهی بستگی به عوامل خاکسازي یعنی اقلیم، پستی و بلندی، موجودات زنده در طول زمان بر روی مواد مادری دارد (دی و همکاران، 1993، 109).

با توجه به اینکه تاکنون تحقیقات علمی و منتشر شده زیادی در زمینه اکولوژی و شرایط رویشگاهی گون وجود نداشته است و بیشتر مطالعات در مورد سیستماتیک و طبقه‌بندی آن بوده است؛ بنابر این سابقه تحقیق موجود به استثناء تحقیق اسدیان (1375: 198) به طور کلی در مورد پوشش گیاهی و یا گونه‌هایی غیر از گون است.

نوی میر (1973: 75) نشان داد که تغییرات پوشش گیاهی تحت تأثیر بارندگی و بافت خاک بوده و با عوامل فیزیوگرافی و خاکی که رطوبت موجود در خاک را تأمین می‌کنند همبستگی معنی‌داری داشتند.

زارع چاهوکی و همکاران (1381: 9) در بررسی روابط پوشش گیاهی با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در استان یزد به این نتیجه رسیدند که ارتباط ویژه‌ای بین پراکنش

تیپ‌های مختلف رویشی و ویژگی‌های خاک وجود دارد به نحوی که تیپ‌های پوشش گیاهی تحت تأثیر هدایت الکتریکی، بافت خاک، پتاسیم و گچ و آهک می‌باشد.

احمدی و همکاران (1381: 90) در بررسی ویژگی‌های اکولوژیک جوامع گیاهی با توجه به واحدهای ژئومورفولوژی نشان دادند که در واحد کوهستان، استقرار جوامع گیاهی عمدتاً تحت تأثیر عامل آب و هوا و در نقاط کم ارتفاع و تپه ماهوری تحت تأثیر عامل خاک است. در مناطقی که شدت تخریب کمتر است ارتباط نزدیک‌تری بین رخساره‌های ژئومورفولوژی و جوامع گیاهی وجود دارد. بر روی سازندهای زمین‌شناسی یکسان تنوع جامعه‌های گیاهی تابع ارتفاع و انبوهی این جوامع تابع شیب و جهت است. از ویژگی‌های خاک منطقه در مناطق کم ارتفاع که نقش مهم‌تری را در تعیین جوامع گیاهی ایفا می‌کنند، بافت، عمق و میزان گچ و آهک را نام برده است.

طهماسبی (1382: 121) در بررسی ارتباط پوشش گیاهی با خاک و واحدهای ژئومورفولوژی در حوضه آبخیز کسلیان نشان داد که دو عامل جهت جغرافیایی و زمین‌شناسی بر تغییرات درصد پوشش تاجی و تراکم گونه‌های گیاهی مورد مطالعه تأثیرگذار می‌باشند ولی شیب و ارتفاع هیچ‌گونه هیستگرافی را پارامترهای پوشش گیاهی نشان ندادند. علاوه بر این مقدار فسفر، اسیدیته و هدایت الکتریکی بیشترین اثر را بر روی تراکم و پوشش تاجی داشته‌اند.

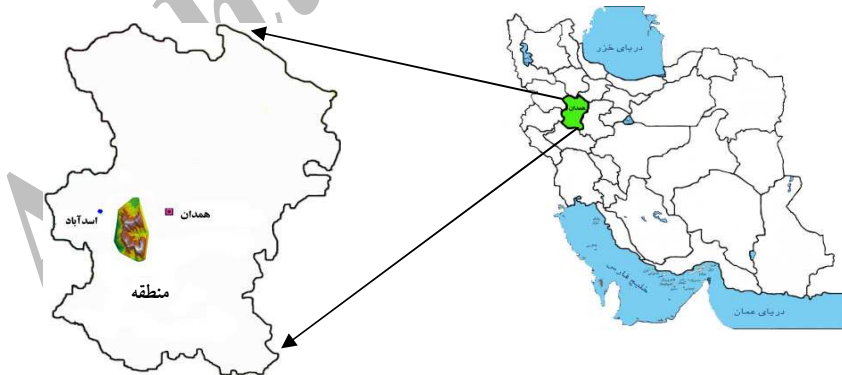
حشمتی (1382: 50) در بررسی آثار عوامل محیطی بر استقرار و گسترش گیاهان مرتعی در شمال شرق گلستان نشان داد که عوامل محیطی بر استقرار و پراکنش موزائیکی جوامع گیاهی مرثر است و مهم‌ترین عوامل مؤثر بر تفکیک جوامع گیاهی عمق آب زیرزمینی، جهت و شوری خاک هستند.

شکری و همکاران (1382: 140) در بررسی اکولوژیک پوشش گیاهی مراتع بیلاقی بهشهر نشان دادند که اجتماعات بالشتکی گندمیان در شیب‌های کم و در همه جهات مستقر می‌باشند.

فیاض (1383: 294) در بررسی خصوصیات بوم‌شناسی گونه‌های اسکنبیل در استان سیستان و بلوچستان به این نتیجه رسید که عوامل pH و EC بر نوع و درصد پوشش گونه‌های اسکنبیل تأثیرگذار هستند.

سادات عظیمی و همکاران (1384: 525) در بررسی بوم‌شناختی گونه‌گون گزی در اصفهان نشان دادند که شیب، جهت و ارتفاع بیشترین تأثیر را بر درصد پراکنش این گونه در منطقه دارند. میرداوودی و همکاران (1385: 205) در مطالعه شناخت عوامل اکولوژیکی مؤثر بر پوشش گیاهی مراتع استان مرکزی به این نتیجه رسیدند که اقلیم، تیپ اراضی و جهت شیب از مهم‌ترین عوامل تأثیرگذار بر پوشش گیاهی در مراتع هستند.

در این بررسی به ارتباط پوشش گیاهی با عوامل توپوگرافی مانند جهت جغرافیایی یا دامنه، شیب و طبقه ارتفاعی در زاگرس مرکزی پرداخته شده است. در این رابطه طبقات ارتفاعی، کلاس شیب و جهت جغرافیایی همراه با فلور و تیپ‌های گیاهی با روش‌های معمول همچون فیزیونومیک - فلورستیک و پیمایش صحرایی و نمونه‌برداری سیستماتیک و در پاره‌ای موارد به طور تصادفی در تمامی دامنه‌ها اقدام و بررسی شد و از طریق تحلیل‌های آماری روابط موجود مورد آزمون قرار گرفته است. تا نقش و تأثیر پارامترهای توپوگرافی بر روی پوشش گیاهی زاگرس مرکزی مشخص و سهم هر یک به تفکیک ارائه شود.

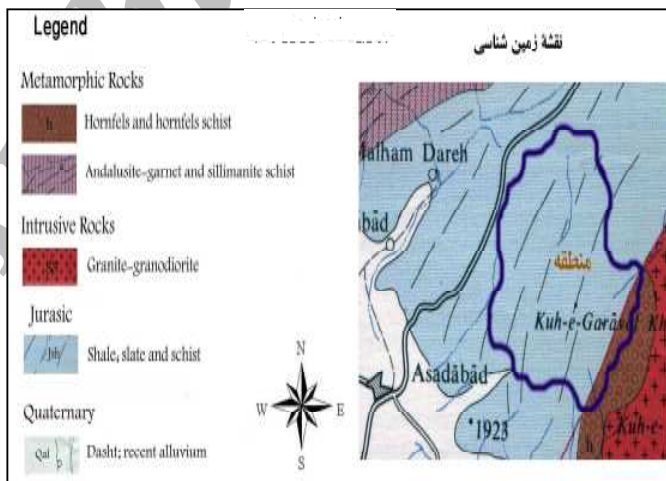
شکل (1) موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

Archive of SID

موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه به مساحت 3553 هکتار در مراتع کوهستانی ارتفاعات مرکزی استان همدان در محدوده $48^{\circ} 9' 8''$ تا $48^{\circ} 12' 20''$ طول شرقی و $34^{\circ} 45' 18''$ تا $34^{\circ} 49' 24''$ عرض شمالی در محدوده زاگرس مرکزی واقع شده است (شکل 1).

سنگ‌های منطقه از نوع درونی، شیل‌ها، اسلیت‌ها و شیست‌های دوره ژوراسیک می‌باشد (شکل 2). بر اساس آمار آب و هواشناسی ایستگاه گردنه اسداباد متوسط درجه حرارت سالانه منطقه $10/75^{\circ}\text{C} +$ است که در فصول زمستان و تابستان از $15^{\circ}\text{C} -$ تا $34^{\circ}\text{C} +$ تغییر می‌کند. سردترین ماه سال بهمن و گرم‌ترین آن مرداد است. میانگین بارش منطقه 443/11 میلی‌متر در سال می‌باشد. بیشترین میانگین مقدار بارش ماهانه مربوط به فروردین با 82/1 میلی‌متر و کمترین آن مربوط به شهریور با 1 میلی‌متر است. براساس منحنی آمپروترمیک ماه‌های خشک سال، اردیبهشت تا شهریور هستند. آب و هوای منطقه براساس روش آمبرژه، حد واسط نیمه‌خشک سرد و نیمه‌مرطوب است. منطقه مورد مطالعه دارای سه نوع تپ‌های کوه‌ها، تپه‌ها و دشت‌های دامنه‌ای است (شکل 3). به طور کلی دو باد غالب جنوب‌غربی (تقریباً در تمام سال می‌وزرد) و جنوب شرقی (بیشتر در پاییز و زمستان می‌وزد) در منطقه وجود دارد.

شکل (2) موقعیت منطقه مورد مطالعه بر روی نقشه زمین‌شناسی

شکل (4) وضعیت پوشش گون در منطقه مورد مطالعه

شکل (3) وضعیت ناهمواری‌های منطقه مورد مطالعه

وضعیت پوشش گیاهی منطقه

براساس مشاهدات و مطالعه میدانی، تیپ غالب پوشش گیاهی منطقه از نوع گون به ویژه گون زرد و سفید می‌باشد که بیشترین پوشش و تراکم را به خود اختصاص داده است. گون زرد متعلق به خانوادهٔ بقولات (Leguminosae)، چند ساله و به فرم بوته‌ای بالشتکی، نیم‌کره‌ای و خار پشته‌ای است. ساقه مشخص و منشعب دارند. برگ‌ها متناوب و مرکب شانه‌ای فرد که برگچهٔ انتهایی به خار تبدیل شده است. گل آذین خوشه‌ای، 5 کاسبرگ و 5 گلبرگ دارند. میوه به صورت نیام خشک و شکوفاست (قهرمان، 1373، 9)، (معصومی، 1375، 93). گون زرد بر اساس فرم بیولوژیک و گروه‌بندی رانکایر (Raunkiaer) جزء فانروفیت‌ها (Phanerophyte) محسوب می‌شود (اسدیان، 1375، 194). در حالی که گون سفید با عین اختصاصات جزو کامه‌فیت‌ها محسوب می‌شود (اصغری و همکاران، 1378، 148). با توجه به گستردگی تاج پوشش و سیستم ریشه‌ای که دارند به عنوان اصلی‌ترین عامل در ممانعت از فرسایش و جابه‌جایی خاک رویشگاه خود محسوب می‌شوند (شکل 4). وجود باکتری‌های تثبیت‌کنندهٔ ازت در انشعابات فرعی ریشه گون، از عوامل مؤثر در توسعه و رقابت این گیاه نسبت به سایر گیاهان محیط می‌شود. گون

پوشاننده بخش عظیمی از مناطق جهان و ایران است و بیشتر در مناطق معتدله، نیمه‌استپی و استپی، نیمه‌خشک و کوهستانی دیده می‌شود و با شرایط آب و هوایی این مناطق سازگار شده است. در ارتفاعات، تپه‌ها و دامنه‌ها به صورت گونه غالب و یا گونه همراه تشکیل تیپ می‌دهد (شکل 5) و از گونه‌های مولد کتیرا نیز محسوب می‌شود (کریمی، 1369، 252).

مواد و روش‌ها

با استفاده از عکس‌های هوایی 1/20000 و نقشه توپوگرافی 1/25000 و پیمایش صحرائی تیپ‌های گیاهی به روش فیزیونومیک - فلورستیک و براساس گونه غالب طبقه‌بندی شدند. یادداشت و نمونه‌برداری فلور منطقه نیز انجام شد و سپس با کمک منابع کتابخانه‌ای (مظفریان، 1375: 32؛ کریمی، 1374: 25؛ قهرمان، 1386: 15) و استادان صاحب‌نظر شناسایی و تأیید شدند.

منطقه مورد مطالعه شامل چندین زیرحوضه می‌باشد که در کنار همدیگر قرار دارند؛ بنابراین دارای همه جهات جغرافیایی اصلی و فرعی است. سازند زمین‌شناسی و عوامل اقلیمی در کل منطقه یکسان بوده است. تیپ گیاهی غالب منطقه بوت‌زار - علفزار (*Astragalus parrowianus-Festuca ovina*) بود. درصد پوشش‌های مختلف گیاهی، لاشبرگ، سنگ و سنگریزه و خاک لخت در امتداد نوارهای 50 متری اندازه‌گیری شد (مقدم، 1377، 31). تراکم گونه‌های گیاهی به روش نقطه یک چهارم مرکزی و در امتداد همان ترانسکت‌ها تعیین شد (کنت و همکاران، 1380: 31 مقدم، 1383: 35). هدف اصلی کاربرد نوار در موقعیت‌هایی است که تغییر در پوشش گیاهی جهت‌دار می‌باشد و بدین طریق توصیف حداکثر تغییرات در کوتاه‌ترین فاصله و در زمان ممکن خواهد بود (کنت و همکاران، 1380، 35). بر این اساس در هر دامنه و در هر طبقه ارتفاعی و در هر کلاس شیب 5 نوار 50 متری به صورت سیستماتیک - تصادفی قرار داده شد (در مجموع 180 نوار).

جهت مقایسه پارامترهای مختلف پوشش گیاهی مربوط به طبقات مختلف شیب و ارتفاع و دامنه‌های مختلف و بررسی وجود اختلاف معنی‌دار بین میانگین‌ها و به دلیل وجود چندین عامل توپوگرافی و عدم وجود شاهد و معیار مشخصی برای مقایسه آنها و جهت سهولت در مقایسه عوامل و فراوانی تعداد تیمارها و تشخیص قابل قبول آنها و تعیین عواملی که با هم اختلاف معنی‌دار ندارند و گروه‌بندی آنها به شکلی که در یک گروه و سایر عوامل در گروهی که اختلاف معنی‌دار خواهند داشت در گروه بعدی قرار گیرد و با توجه به اینکه میانگین عوامل تقریباً مشابه بود به جهت مقایسه آنها به ترتیب از روش آنالیز واریانس یک‌طرفه و آزمون دانکن و علاوه بر موارد فوق، برای تعیین میزان همبستگی هر یک از فاکتورها با درصد تاج پوشش و تراکم گون از نرم‌افزار SPSS و Excel استفاده شد. در این تحقیق ارتباط دو ویژگی درصد پوشش و تراکم گون به عنوان متغیرهای وابسته با ارتفاع، شیب و جهت دامنه (مؤلفه‌های پستی و بلندی) متغیرهای مستقل نسبت به گون مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه موضوع مورد تجزیه و تحلیل دارای یک متغیر وابسته از نوع پارامتری (کمی) می‌باشد روش مناسب برای تجزیه و تحلیل آن، در این تحقیق از روش رگرسیون چندگانه توأم (Enter) استفاده گردید که در آن کلیه متغیرهای مستقل همزمان وارد تحلیل شده و اثرات کلیه متغیرهای مستقل بر روی متغیر وابسته بررسی می‌گردد (قهرمان، 1386: 15 و عطری، 1376: 32 و معصومی، 1375: 44). با کمک نقشه 1/50000 و پیمایش صحرائی با ترسیم محدوده مطالعاتی، نقشه‌های پایه شیب، جهت، ارتفاع و نهایتاً از تلفیق آنها نقشه شکل زمین تهیه شد. همچنین چهار جهت جغرافیایی اصلی (دامنه)، سه طبقه ارتفاعی (2100-2300، 2300-2500 و 2500 متر) و سه کلاس شیب مشخص گردید. در هر یک از سطوح عوامل فوق منطقه معرف شناسایی و اندازه‌گیری‌ها در درون آن انجام شد. با پیمایش صحرائی یادداشت و نمونه‌برداری فلور منطقه انجام شد و سپس با کمک منابع کتابخانه‌ای (فیاض، 1383: 215 و قهرمان، 1373: 181 و معصومی، 1375: 125) و استادان صاحب‌نظر شناسایی و تأیید شدند، اجتماعات و تیپ‌های گیاهی نیز به روش فیزیونومیک - فلورستیک مشخص شدند (زارع و همکاران، 1381: 132؛ سادات عظیمی و همکاران، 1384: 501)؛ در هر واحد کاری اندازه پلات با توجه به نوع و نحوه پراکنش گونه‌های گیاهی به روش سطح حداقل، 3 متر مربع تعیین گردید و

تعداد پلات‌ها نیز به روش آماری 20 عدد تعیین شد (مقدم، 1383، 125)؛ نمونه‌برداری پوشش گیاهی به روش سیستماتیک - تصادفی انجام شد؛ لذا در هر واحد کاری 4 نوار 100 متری (در راستای شیب و عمود بر شیب) مشخص شد و در امتداد هر نوار 5 پلات انداخته شد. فاصله بین صفحات و نوارها با توجه به خصوصیات پوشش گیاهی، وضعیت فیزیوگرافی، عوامل اکولوژیک، هدف تحقیق و طول و مساحت طبقات ارتفاعی در نظر گرفته شد (اردکانی، 1381: 31؛ شکری و همکاران، 1382: 135). سپس اطلاعات مربوط به لیست فلورستیک، درصد تاج پوشش و تراکم گونه‌های گیاهی به ویژه گون، درصد لاشبرگ، خاک لخت و سنگ و سنگریزه در آنها یادداشت گردید (کریمی، 1374: 38؛ میرادودی و همکاران، 1385: 203).

نتایج

1- استخراج نقشه طبقات ارتفاعی

با استفاده از نقشه توپوگرافی 1:50,000 و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نقشه طبقات ارتفاعی تهیه گردید که در آن، منطقه مورد مطالعه به 3 طبقه ارتفاعی تقسیم گردید (جدول 1). با پیمایش صحرایی و نمونه‌برداری‌های انجام شده مشخص شد که تیپ گیاهی منطقه، بوته زار-گراسلند (*Astragalus gossypinus-As. Parrowianus- Festuca ovina*) می‌باشد. مساحت هریک از طبقات ارتفاعی و کلاس‌های شیب به ترتیب در جداول 1، و داده‌های تراکم و درصد پوشش گون در جهات جغرافیایی، کلاس‌های شیب و طبقات ارتفاعی در جدول 2 آمده است.

جدول (1) توزیع مساحت منطقه بر حسب ارتفاع

ارتفاع از سطح دریا	مساحت به هکتار	درصد از مساحت کل
2100 - 2300	920	26
2300 - 2500	2275	64

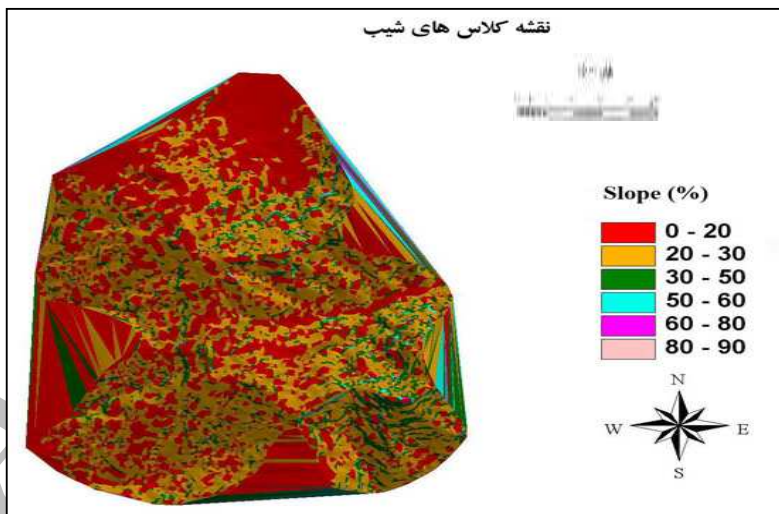
10	358	2500 <
----	-----	--------

Archive of SID

2- استخراج طبقات شیب

با استفاده از نقشه توپوگرافی 1:50,000 و سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) نقشه کلاس‌های شیب منطقه تهیه گردید (شکل 6). بر این اساس 6 کلاس شیب (بر حسب درصد) در منطقه تشخیص داده شد (جدول 2). کلاس اول (0-20) معمولاً یا به کار زراعت و کشاورزی اختصاص یافته است و یا در کف دره‌هاست و پوشش گون آن قابل ملاحظه نیست. کلاس پنجم (60-80) و کلاس ششم (80-90) نیز درصد بسیار ناچیزی از سطح منطقه را به خود اختصاص داده‌اند. با توجه به اینکه شیب‌های کلاس دوم (20-30)، سوم (30-50) و چهارم (50-60) تقریباً در تمامی جهات پراکنش دارند بنابراین نمونه‌برداری و اندازه‌گیری‌ها در این سه کلاس انجام گرفت.

نتایج تجزیه و تحلیل آماری که براساس آن داده‌های فاکتورهای مختلف در شیب‌ها، دامنه‌ها و طبقات ارتفاعی مقایسه شده‌اند با اطمینان 95% ($P < 0/05$) محاسبه شده‌اند.

جدول (2) توزیع مساحت منطقه برحسب شیب

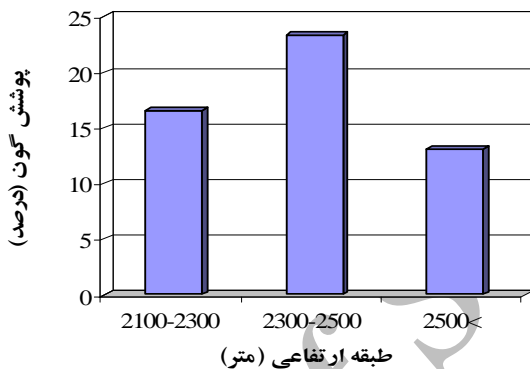
درصد مساحت کل	مساحت به هکتار	کلاس شیب
40	1421/2	0-20
38	1350/14	20-30
15	532/95	30-50
6	213/18	50-60
1/3	46/189	60-80
0/18	6/395	80-90

3- اثر جهت دامنه بر روی درصد پوشش گون

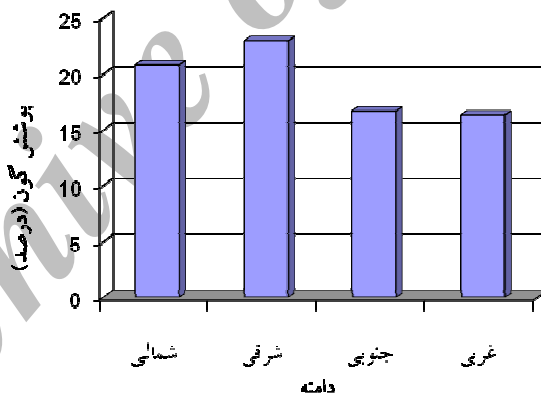
دامنه شرقی بیشترین و دامنه غربی کمترین پوشش گون را داشته‌اند. دامنه شرقی با دامنه غربی و جنوبی اختلاف معنی‌دار نشان داده است ولی دامنه‌های جنوبی و غربی و شمالی با هم و دامنه‌های شمالی و شرقی با یکدیگر اختلاف معنی‌دار نداشته‌اند (نمودار 1).

4- اثر ارتفاع بر روی درصد پوشش گون

طبقه ارتفاعی 2500-2300 بیشترین درصد پوشش گون و طبقه ارتفاعی <2500 کمترین درصد پوشش گون را به خود اختصاص داده‌اند. طبقات ارتفاعی <2500 و 2300-2500 اختلاف معنی‌دار نشان داده‌اند، در حالی که طبقه ارتفاعی 2300-2100 با دو طبقه مذکور اختلاف معنی‌دار نداشته است (نمودار 2).

نمودار (1) درصد پوشش گون در طبقات ارتفاعی

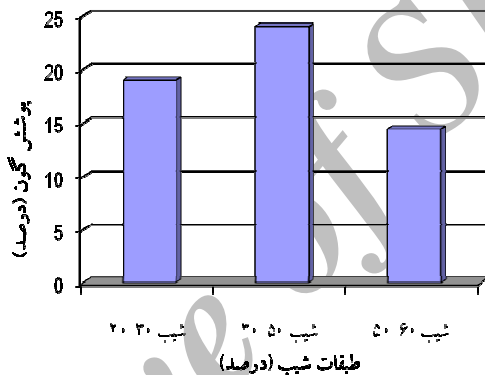
نمودار (2) پوشش گون در دامنه‌ها

5- اثر درصد شیب بر روی درصد پوشش گون

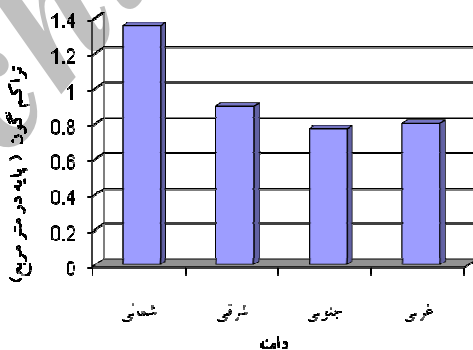
شیب 30٪-50٪ بیشترین و شیب 50٪-60٪ کمترین درصد پوشش گون را به خود اختصاص داده‌اند. هر سه کلاس شیب با همدیگر اختلاف معنی‌دار داشته‌اند (نمودار 3).

6- اثر جهت دامنه بر روی تراکم پوشش گون

دامنه شمالی بیشترین و دامنه جنوبی کمترین تراکم گون را داشته‌اند. دامنه شمالی با سایر دامنه‌ها اختلاف معنی‌دار داشته است ولی دامنه‌های جنوبی و غربی و شمالی با یکدیگر اختلاف معنی‌دار نداشته‌اند (نمودار 4).

نمودار (3) درصد پوشش گون در طبقات شیب

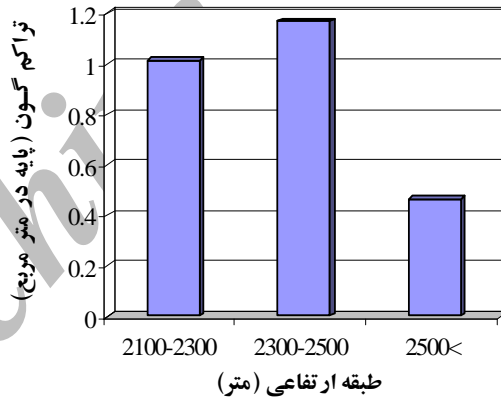
نمودار (4) تراکم گون در دامنه‌ها

7- اثر طبقه ارتفاعی بر روی تراکم پوشش گون

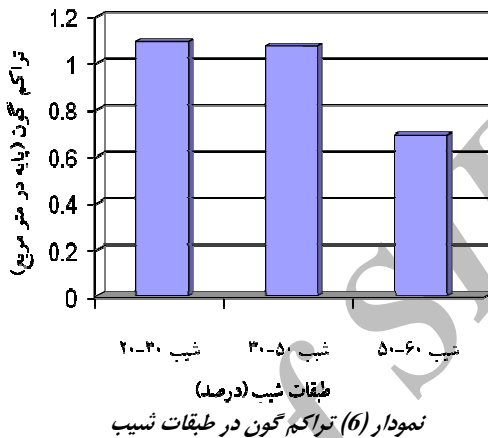
طبقه ارتفاعی 2300-2500 بیشترین و طبقه ارتفاعی <2500 کمترین درصد پوشش گون را به خود اختصاص داده اند (جدول 2). طبقه ارتفاعی <2500 با دو طبقه ارتفاعی 2100-2300 و 2300-2500 اختلاف معنی‌دار نشان داده است در حالی که این دو طبقه با همدیگر اختلاف معنی‌دار نداشته‌اند (نمودار 5).

8- اثر شیب بر روی تراکم پوشش گون

شیب 30٪-20 بیشترین و شیب 60٪-50 کمترین تراکم گون را داشته است. کلاس‌های شیب با یکدیگر اختلاف معنی‌دار نداشته‌اند (نمودار 6).

نمودار 5) تراکم گون در طبقات ارتفاعی

جدول (3) میانگین مقادیر تراکم و درصد پوشش گون در سطوح مختلف عوامل پستی و بلندی

طبقات ارتفاعی		کلاس های شیب			جهت جغرافیایی (دامنه ها)			پستی و بلندی	
< 2500	2500-2300	-60	-50	-30	غربی	جنوبی	شمال شرقی	شمالی	گون سفید
0/1	0/14	0/1	0/17	0/37	0/12	0/40	0/26	0/08	تراکم
4/50	12/60	8/85	12	152/18	11/11	102/18	114/14	6/38	درصد پوشش

محاسبه رگرسیون

برای تراکم و هم برای پوشش گیاهی با عوامل پستی و بلندی رگرسیون محاسبه شده است که نتایج حاصل در جداول 4، 5 و 6 و 7 آمده است.

جدول (4) خلاصه مدل های رگرسیون تراکم و پوشش گون با عوامل پستی و بلندی

R	R ²	R ² تعدیل شده	خطای معیار	آماره	متغیر وابسته
0/837	0/701	0/632	0/0874	متغیر مستقل عوامل پستی و بلندی	تراکم

0/837	0/701	0/640	4/0011	عوامل پستی و بلندی	پوشش
-------	-------	-------	--------	--------------------	------

Archive of SID

جدول (5) آنالیز واریانس مدل‌های رگرسیون تراکم و پوشش گون با عوامل پستی و بلندی

متغیر وابسته	متغیر مستقل	آماره	مجموع مربعات	درجه آزادی (df)	میانگین مربعات
تراکم گون	عوامل پستی و بلندی	رگرسیون	0/772	10	0/077
		باقیمانده (Residual)	0/329	43	0/008
		کل	1/100	53	-
		باقیمانده (Residual)	0/420	12	0/035
پوشش گون	عوامل پستی و بلندی	رگرسیون	1651/645	10	183/516
		باقیمانده (Residual)	704/416	43	16/009
		کل	2356/061	53	-
		باقیمانده (Residual)	181/638	12	15/137
		کل	865/534	23	-

جدول (6) نتایج اصلی و ضرایب مدل‌های رگرسیون تراکم گون با عوامل پستی و بلندی

t	ضرایب استاندارد نشده		آماره	عوامل محیطی	
	Beta	Std. Error			
1/830		0/0087	0/160	(Constant)	طبقات ارتفاعی
2/047	0/398	0/096	0/196	2100-2300 (E ₁)	
-0/146	-0/028	0/096	-0/014	(E ₂) 2300-2500	
-0/794	-0/154	0/096	-0/076	(E ₃) 2500 <	
2/214	0/431	0/096	0/212	(S ₁) 20-30	کلاس‌های
0/104	0/020	0/096	0/010	(S ₂) 30-50	
-0/647	-0/126	0/096	-0/062	(S ₃) 50-60	شیب
-0/900	-0/187	0/094	-0/085	(N) شمالی	جهت

1/232	0/240	0/096	0/118	شرقی (E)	دامنه	
2/348	0/488	0/094	0/222	جنوبی (S)		
-0/459	-0/095	0/094	-0/043	غربی (W)		

Archive of SID

فرمول عمومی معادله رگرسیون چندگانه به صورت زیر است (15 و 33):

$$\hat{Y} = a + b_1 x_1 + b_2 x_2 + \dots + b_n x_n \quad (1)$$

که در آن: Y : مقدار پیش‌بینی شده متغیر وابسته (Y): مقدار ثابت (Constant)

b : ضریب رگرسیون x : مقادیر متغیرهای مستقل

بر اساس جدول 6 و رابطه 1، معادلات رگرسیونی تراکم گون به صورت زیر محاسبه گردید:

رابطه (2): رگرسیون تراکم گون با عوامل پستی و بلندی

$$E_1 - 0/014E_2 - 0/076E_3 + 0/212S_1 + 0/015S_2 - 0/062S_3 - 0/085N$$

$$\hat{Y} = 0/16 + 0/196$$

$$- 0/118E + 0/222S - 0/043W$$

نتایج و پارامترهای مدل رگرسیونی پوشش گون نیز در جدول 7 آمده است.

جدول (7) نتایج اصلی و ضرایب مدل‌های رگرسیون درصد پوشش گون پستی و بلندی

t	ضرایب استاندارد شده		ضرایب استاندارد نشده		آماره	عوامل محیطی	
	Beta	Std. Error	B				
3/163		1/633	5/167	(Constant)			عوامل پستی و بلندی
6/791	0/722	2/423	16/453	2100-2300 (E ₁)	طبقات ارتفاعی		
3/415	0/363	2/423	8/273	-2500 (E ₂)2300			
-0/358	-0/038	2/423	-0/867	(E ₃) 2500 <			
5/511	0/586	2/423	13/353	(S ₁) 20-30	کلاس‌های شیب		
2/820	0/300	2/423	6/833	(S ₂) 30-50			
1/524	0/162	2/423	3/693	(S ₃) 50-60			
-3/134	-0/258	2/310	-7/241	(N) شمالی	جهت دامنه		
3/223	0/354	2/310	7/455	(E) شرقی			
6/356	0/699	2/310	14/683	(S) جنوبی			
2/838	0/312	2/310	6/555	(W) غربی			

رابطه (3): رگرسیون پوشش گون و عوامل پستی و بلندی

$$-0/867E_3+13/353S_1+6/833S_2-3/693S_3$$

$$\hat{Y}=5/167+16/453E_1+8/273E_2$$

$$-7/241N+7/455E+14/683S-6/555W$$

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نقش مهم گیاهان در تعادل اکوسیستم‌ها، ضرورت شناخت روابط بین گیاهان و عوامل محیطی جهت حفظ ثبات و پایداری آنها امری اجتناب‌ناپذیر است (عصری، 1374، 271). بین پوشش گیاهی و شرایط جغرافیایی، روابط مشخصی وجود دارد و این روابط یکسویه نیست بلکه به صورت متقابل می‌باشد (عصری، 1376، 280). دامنه‌های جنوبی به دلیل برخورداری بیشتر از نور خورشید اصولاً گرم‌تر به نظر می‌رسند و باید از توان تولیدی و تنوع بیشتری در پوشش گیاهی برخوردار باشند. در مقیاس بزرگ هم یکی از عوامل مهم ایجاد منطقه‌بندی رویش در کوهستان جهت دامنه‌ها می‌باشد (اردکانی، 1381، 312).

بیشترین درصد پوشش و تراکم گون به ترتیب مربوط به شیب‌های 30-50٪ و 30-20٪ است و طبقه ارتفاعی 2300-2500 متر نیز دارای بیشترین مقدار درصد پوشش و تراکم گون است و کمترین هرد این فاکتورها مربوط به طبقه ارتفاعی 2500 متر به بالا و شیب 50-60 درصد است. زیرا در طبقه 2100-2300 عوامل انسانی مانند حضور گسترده عشایر و چرای دام‌های آنها و آتش‌سوزی‌های عمدی و غیرعمدی آنها و همچنین تغییر کاربری اراضی مرتعی به زراعی که از گذشته در منطقه وجود داشته‌اند موجب شده است که درصد پوشش و تراکم گون در این طبقه از طبقه 2500-2300 کمتر باشد. در ارتفاعات بالا (<2500) نیز به دلیل وجود شیب‌های تند، برون‌زدگی سنگی، عمق کم خاک و همچنین وزش بادهای شدید که تکامل خاک را کُند نموده و ایجاد سنگفرش می‌کند درصد پوشش و تراکم گون کمتر از دو طبقه دیگر است.

مطابق جداول 4 مقدار R^2 در رگرسیون تراکم و پوشش گون با عوامل جغرافیایی نشان می‌دهد که 70 درصد تغییرات تراکم و پوشش گون توسط عوامل پستی و بلندی تبیین می‌گردد. اسدیان (1996، 209) و عظیمی و همکاران (2004، 503) نیز هر سه عامل

شیب، جهت و ارتفاع را بر پوشش مؤثر دانسته‌اند ولی مرادی و همکاران (2004، 125) فقط جهت و خادمالحسینی و همکاران (2007، 285) و اسمیت و همکاران (1990، 225) فقط ارتفاع را در پوشش مؤثر دانسته‌اند. عبدی (2005، 155) ارتفاع و شیب، شکری و همکاران (2003، 142) شیب و جهت، مرادی و همکاران (2004، 130) جهت و اسدیان (1996، 208) جهت، ارتفاع و شیب را در تراکم مؤثر دانسته‌اند. مقدار R بیانگر این است که مدل رگرسیون خطی به دست آمده (روابط 2 و 3) با اطمینان 83/7 درصد می‌تواند برای پیش بینی متغیر وابسته استفاده شود.

با توجه به اینکه رگرسیون تراکم و پوشش گون هر کدام به طور جداگانه با عوامل پستی و بلندی محاسبه شده‌اند (به دلیل تفاوت ماهیت متغیرهای مستقل) بنابراین مقدار واریانس تبیین شده (R^2) در هر یک از رگرسیون‌های انجام شده بالاست (حدود 70-85 درصد) زیرا هر کدام از رگرسیون‌ها فقط به بررسی یکی از عوامل (جغرافیایی) پرداخته است از طرف دیگر مقدار واریانس تبیین نشده هم برای هر یک از رگرسون‌ها بالاست (حدود 30-15 درصد)؛ ولی اگر امکان رگرسیون متغیرهای مستقل با پوشش یا تراکم گون وجود داشت یقیناً مقدار واریانس تبیین شده بالاتر از مقادیر مربوط به هر یک از این دسته عوامل می‌شد و از طرف دیگر مقدار واریانس تبیین نشده مشترک آنها نیز از مقدار تک تک آنها کمتر می‌شد؛ به هر حال با مقایسه مقادیر R و R^2 با عوامل جغرافیایی به ویژه پستی و بلندی می‌توان فهمید که این دسته عوامل به یک اندازه با پوشش گون ارتباط دارند.

مطابق جدول 6 و 7 هیچ یک از مقادیر B (ضرایب پارشیال - Partial) صفر نیست بنابراین همه عوامل در تراکم و پوشش گون مؤثر بوده‌اند. ضرایب مثبت به این معنی است که با افزایش مقدار متغیر مستقل، مقدار پیش بینی شده متغیر وابسته نیز افزایش می‌یابد (رابطه مستقیم) و ضرایب منفی به این معنی است که با کاهش مقدار متغیر مستقل، مقدار پیش بینی شده متغیر وابسته افزایش می‌یابد (رابطه معکوس). بر این اساس تراکم با طبقه ارتفاعی 2300-2500 و < 2500 ، شیب 60-50، دامنه شمالی و غربی، که علامت منفی دارند رابطه معکوس (افزایش - کاهش) دارد یعنی در شرایطی که مقادیر این متغیرها افزایش می‌یابد از تراکم گون کاسته می‌شود و با سایر عوامل رابطه مستقیم (افزایش -

افزایش) دارد و همینطور پوشش گون با طبقه ارتفاعی <2500، دامنه شمالی، رابطه معکوس دارد و با سایر عوامل رابطه مستقیم دارد. با توجه به موارد فوق تراکم با عوامل بیشتری رابطه عکس دارد؛ بنابراین می‌توان گفت که تراکم نسبت به پوشش در واکنش به عوامل توپوگرافی از حساسیت بیشتری برخوردار است. طبقه ارتفاعی <2500، دامنه شمالی، با هر دو پارامتر تراکم و پوشش رابطه عکس دارند.

عواملی که Sig. آنها از 0/05 کوچک‌تر است، به این معناست که نقش معنی‌داری در مدل پیش‌بینی دارند. بر این اساس در بین عوامل توپوگرافی، دامنه جنوبی، شیب 30-20 درصد و طبقه ارتفاعی 2100-2300 متر بیشترین ارتباط و نقش را در مدل پیش‌بینی تراکم گون دارند. همچنین در بین عوامل پستی و بلندی طبقات ارتفاعی 2500-2300 و 2100-2300 متر، شیب‌های 30-50 و 20-30 درصد، دامنه‌های شمالی و جنوبی و در پیش‌بینی مدل پوشش گون نقش معنی‌داری دارند.

منابع

- 1- احمدی، حسن؛ کریم جوانشیر؛ غلامعباس قنبریان و سیدحمید حبیبیان، (1381)، «مجله منابع طبیعی ایران»، 55 (1): 81-94.
- 2- اردکانی، محمدرضا، (1381)، «اکولوژی»، انتشارات دانشگاه تهران، 340 ص.
- 3- اسدیان، قاسم (1375)، «آت اکولوژی گون‌های مولد کتیرا و نحوه بهره‌برداری در دامنه جنوبی الوند همدان»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد رشته مرتعداری، گرگان: دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، 221 ص.
- 4- اصغری، جعفر و آرمان محمودی (1378)، «علف‌های هرز مهم مزارع و مراتع ایران»، انتشارات دانشگاه گیلان، 157 ص.
- 5- حشمتی، غلامعلی (1382)، «بررسی آثار عوامل محیطی بر استقرار و گسترش گیاهان مرتعی با استفاده از آنالیز چندمتغیره»، مجله منابع طبیعی ایران، 56 (3).
- 6- رستگار، محمدعلی (1375)، «علف‌های هرز و روش کنترل آنها»، مرکز نشر دانشگاهی تهران، 413 ص 16.
- 7- زارع چاهوکی، محمدعلی؛ محمد جعفری؛ حسین آذرنیوند و ناصر باغستانی مبینی (1381)، «بررسی روابط پوشش گیاهی مراتع پشتکوه استان یزد با خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک با استفاده از روش‌های تجزیه و تحلیل چندمتغیره»، مجله منابع طبیعی ایران.
- 8- سادات عظیمی، مژگان؛ منصور مصداقی؛ مهدی فرح‌پور؛ هوشنگ ریاضی؛ مجید ابروانی (1384)، فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 12 (4): 499-532.
- 9- شگری، مریم؛ محمدعلی بهمنیار و محمدرضا طاطیان (1382)، «بررسی اکولوژیک پوشش گیاهی مراتع بیلاقی هزار جریب بهشهر»، مجله منابع طبیعی ایران، 56 (1 و 2): 143-131.
- 10- طهماسبی، ابوالفضل (1382)، «بررسی ارتباط پوشش گیاهی، خاک و واحدهای ژئومورفولوژی در مراتع حوضه آبخیز کسلیان»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تربیت مدرس، 135 ص.

- 11- عصری، یونس (1374)، «جامعه‌شناسی گیاهی، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع»، نشریه شماره 134، 285 ص.
- 12- عطری، مرتضی (1376)، «فیتوسوسیولوژی، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع»، 384 ص.
- 13- فیاض، محمد (1383)، «بررسی برخی از خصوصیات بوم‌شناسی سه گونه اسکنبیل در حوضه‌های جازموریان، چاهان و تهاب در استان سیستان و بلوچستان»، فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، 11 (2): 191-230.
- 14- قهرمان، احمد (1373)، «کوموفیت‌های ایران (سیستماتیک گیاهی)»، تهران: مرکز نشر دانشگاهی؛ جلد‌های اول، دوم، سوم و چهارم.
- 15- قهرمان، احمد، (1386-1358)، «فلورهای ایران»، جلد‌های 1، 2، 3، 4، 5، 6، 7، 8، 9، 10، 13، 14، 15، 16، 17، 18، 20 و 21، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور و دانشگاه تهران.
- 16- کریمی، هادی (1369)، «مرتج‌داری انتشارات دانشگاه تهران»، 350 ص.
- 17- کریمی، هادی (1374)، «گیاهان هرز ایران، مرکز نشر دانشگاهی»، 419 ص.
- 18- کنت، م. و پدی کاکر (1380)، «توصیف و تحلیل پوشش گیاهی»، ترجمه منصور مصداقی، مرکز نشر جهاد دانشگاهی، 287 ص.
- 19- مظفریان، ولی‌ا... (1375)، «فرهنگ نام‌های گیاهان ایران - لاتین»، انگلیسی، فارسی، انتشارات مؤسسه فرهنگ معاصر، 765 ص.
- 20- معصومی، علی‌اصغر (1375-1368)، «طلس‌گون‌های ایران» جلد‌های 1، 2، 3 و 4، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور.
- 21- مقدم، محمدرضا (1377)، «مرتج و مرتعداری»، انتشارات دانشگاه تهران، 470 ص.
- 22- مقدم، محمدرضا (1383)، «کولوژی گیاهان خاک روی»، انتشارات دانشگاه تهران، 680 ص.

23- میرداوودی، حمیدرضا؛ حجت‌الله زاهدی؛ مسعود شکویی و جواد ترکان (1385)، «شناخت عوامل اکولوژیکی مؤثر بر پوشش گیاهی مراتع با استفاده از تجزیه و تحلیل‌های چندمتغیره (مطالعه مورد جنوب استان مرکزی)»، *فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران*، 13 (3): 201-211.

24- Day, A.D. & K.L. Ludeke, (1993), "**Plant Nutrients in Desert Environments**", Springer-Verlag, New York, Pp. 117.

25- Northup B.K., J.R. Brown, and J.A. Holt (1999), "Grazing Impacts on the Spatial Distribution of Soil Microbial Biomass Around Tussock Grasses in a Tropical Grassland", *J. Applied Soil Ecology*, 13:259-270.

26- Noy-Meir, I., (1973), "Multivariate Analysis of the Semi Arid Vegetation of Southern Australia", II. *Australian Journal of Botany*, 22: 40-115.

Archive of SID